

ΓΥΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΣΟΥΔΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΝΟΥ

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τὸ μυστήριον τῆς μορφῆς τοῦ Σωτῆρος. Κανεὶς ζωγράφος σύγχρονος τοῦ δὲν ἔκαμε τὴν εἰκόνα τοῦ. Τὸ χερί τοῦ Ντα Βίντσι ὅταν ἐξωγράφισε τὸ κεφάλιν τοῦ Χριστοῦ ἔτρεψε. Τὸ ἅγιον Σουδάριον τοῦ Τουρίνου εὐρίσκατο στὴν Κωνσταντινούπολιν στὰ 1203. Πῶς ἐφθάσε στὴ Γαλιλία. Αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐρευναι. Δὲν εἶνε ἔργον ζωγραφικῆς—Εἶνε ἀποτύπωμα γνήσιον ἀνθρώπινον σώματος, κλπ.

Ἡ Ἁγία Μορφή ὅπως εἶνε ἀποτυπωμένη εἰς τὸ μαδηλίον τῆς Ἁγίας Βερενίκης, εἰκὼν τοῦ Τζάιμπλου Γερμανοῦ ζωγράφου τοῦ 16ου αἰώνου.

Ἐχει περισσῶς ἢ πραγματικῆς εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ὅπως ὑπῆρξε καὶ ὄχι ἀπλῶς ὅπως τὸν ἐξωγράφισαν στίς ἀγιογραφίαις καὶ στὰ ἔργα τῆς ζωγραφικῆς οἱ καλλιτέχναι, ἀρετοῦς αἰῶνας ἀργότερα :

Τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἀπασχόλησε πάντοτε τοὺς ἱστοριογράφους τοῦ Χριστοῦ.

Δυστυχῶς ὅμως ἐνῶ ἔχουν περισσῶς ἢ πραγματικῆς εἰκόνας προσώπων ἀρχαιοτέρων ἀπὸ τὸ Χριστὸ, δὲν ὑπάρχει καμμίαν εἰκόνα τοῦ θεανθρώπου, καμωμένη ἀπὸ ἀνθρώπου τὸν εἶδε.

Οἱ ἔλληνας καὶ οἱ Ῥωμαῖοι καλλιτέχναι ποὺ ἀπεθανάτισαν τίς φυσιογνωμίας τῶν ἐπιφανῶν τῆς ἐποχῆς τους δὲν ἐταξείδευαν φαίνεται στὴν Ἰουδαίαν. Καὶ ἔβραιοι καλλιτέχναι δὲν ὑπῆρχαν τὸν καιρὸν ποὺ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔκαμε τὴ θεία διάβασιν τοῦ ἀπάνου στῆ γῆ.

Πολλὰ χρόνια ἀργότερα οἱ ζωγράφοι ἐφτιάναν τὸ Χριστὸ ὅπως τὸν δημιουργοῦσε ἡ καλλιτεχνικὴ καὶ εὐπειθὴς ψυχὴ τους. Ἐν τούτοις ὅλοι προσπαθοῦσαν ψάχνοντας σάν σ' ἐνε βαθῦ μυστήριον νὰ βροῦν τὴ φυσιογνωμίαν τοῦ Χριστοῦ ὅπως τοὺς ἐφαίνετο πρὸ ἀληθινή.

Λένε πῶς τὸ χερί τοῦ Λεονάρδου ντὰ Βίντσι, ὅταν ἐξωγράφισε τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ ἔτρεψε πάντοτε. Καὶ ὅταν ὁ μεγάλος αὐτὸς ζωγράφος ποὺ ἔκαμε τὰ θεότερα κεφάλια Χριστοῦ, ἐτελείωσε τὸν περίφημον «Μυστικὸν Δεῖπνον» τοῦ εἶπε στὸ φίλον τοῦ τὸν δούκα Λουδοβίκου Σφόρτσα,

Κεφάλιν τοῦ Χριστοῦ καμωμένη τὸν 13ον αἰῶνα.

Πῶς ἐσαβανώθη καὶ ἐτάφη ὁ Χριστὸς κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Τζούλιο Κλόβιο κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα. Οἱ ἄγγελοι τῆς εἰκόνας κρατοῦν τὸ ἅγιον Σουδάριον τοῦ Τουρίνου.

εἶνε Γερμανός, καθὼς ὁ Χριστὸς τοῦ Κορρέτζιο εἶνε ἕνας ὁμοίωτος μεσημβρινός. Καὶ βέβαια ἂν ἀναζοῦσε κανεὶς ἀπὸ τοὺς πρώτους χριστιανούς ποὺ εἶχαν φτάσει στὴ Ῥώμην ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἐξοῦσαν στίς κατακόμβαις τῆς αἰωνίας πόλεως, καὶ ἂν ἔμπαινε ἐξάφνου στὰ μουσεῖα τὰ πλημμυρισμένα ἀπὸ εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ δὲν θ' ἀνεγνώριζε κανένα ὡς εἰκόνα τοῦ σταυρωθέντος ἐπὶ τοῦ Γολγοθά.

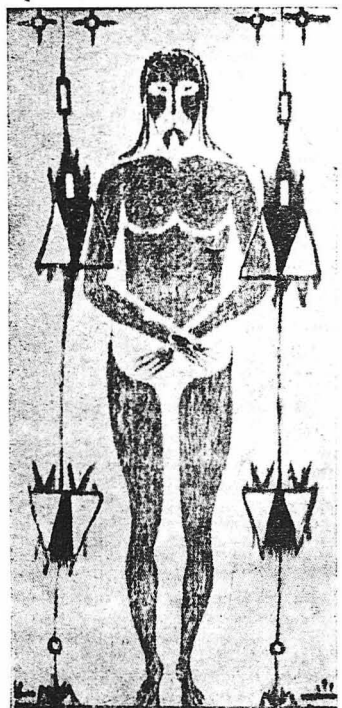
Ἄλλὰ κανεὶς δὲν μπορεῖ ν' ἀρνηθῆ ὅτι μεταξὺ ὄλων αὐτῶν τῶν εἰκόνων ὑπάρχει βαθειὰ συγγένεια. Καὶ ἴσως νὰ εἶχε δίπλο ὁ διάσημος σχεδιαστὴς τοῦ 19ου αἰῶνος Γουσταῦος Ντορέ, ὁ ὁποῖος ὅταν ἐξωγράφισε ἕνα Χριστὸν τόσο ἐνεθουσιάσθη ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ καὶ ἐπίστεψε ὅτι τὸν ἀπέδωσε ἐντελῶς ὡστε ἐφώνησε :

— Ναι. Εἶνε αὐτός ! Σὰς βεβαίω ὅτι εἶνε ἐντελῶς αὐτός ! Ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐσώθη ἐκ παραδόσεως τὸ βάθος τῶν συνειδησῶν μὲ τὴν ἐντυπωτικὴν δύναμιν ποὺ ὑπῆρχε ἀπὸ τὴν φαντατικὴν πίστιν τῶν πρώτων αἰώνων. Ὁ Χριστὸς ἦτο πανταχοῦ παρῶν στὰ μῆτια τῶν ἀρχαιότερων χριστιανῶν σάν ἕνα ζωορὸ καὶ μόνον δράμα. Ἐτσι ἔμεινε σὲ Χριστοῦ.

Ἐλεν ἀλήθεια εἰ κατὰ τὸν τρίτον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα μερικοὶ ἐξωγράφισαν τὴ φυσιογνωμίαν τοῦ Διδασκάλου στίς κατακόμβαις τοῦ Ἁγίου Καλλίστου καὶ τῆς Ἁγίας Καικιλίας, ἀλλὰ ἡ ἐποχὴ αὕτη ἦτο ἀρετοῦς αἰῶνας μαζοῦ ἀπὸ τότε ποὺ ἔζησε ὁ Χριστὸς ὡστε νὰ μὴ ὑπάρχη ἐμπιστοσύνη στὴν ὁμοίωσιν.

Τὸ μυστήριον τῆς φυσιογνωμίας τοῦ Χριστοῦ εὗρηξε τὴ λύσιν τοῦ, ἡ τοῦλάχιστον τὴν πιθανὴν λύσιν τοῦ μετὰ τὸ «Ἅγιον Σουδάριον» ποὺ σώζεται στὴν καθεδρικὴ ἐκκλησίαν τοῦ Τουρίνου. Ἅγιον Σουδάριον, καθὼς εἶνε γνωστὸ, εἶνε ἡ «σινδών» τοῦ ἀναφέρεται στὰ εὐαγγέλια, μὲ τὴν ὁποία ἐτύλιξε ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀρμαθαίας τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ διὰ νὰ τὸ ἐνταφιάσῃ. Στὸ σουδάριον τοῦ Τουρίνου εἶνε ἀποτυπωμένη μὲ παράδοξον τρόπον ἡ εἰκόνα τοῦ γυμνοῦ σώματος ἑνὸς ἀνθρώπου μὲ κεφάλιν ποὺ μοιάζει μὲ τὸν τύπον τῆς φυσιογνωμίας τοῦ Χριστοῦ μὲ κλειστά ἴδια, μὲ τὰ χεῖρα ἐνωμένα μπροστὰ στὸ σῶμα, ὅπως συνήθιζαν νὰ τὰ ἐνώσουν οἱ Ἰουδαῖοι στίς νεκρούς.

Ἡ παράδοσις τῶν πρώτων κατοχῶν τοῦ σουδαρίου τοῦ Τουρίνου ἀναφέρει ὅτι εἶνε τὸ ἴδιον τὸ ἅγιον σάβανον τοῦ Χριστοῦ, ἀπάνω στὸ ὁποῖο ἀποτυπώθηκε τὸ σχῆμα τοῦ σώματος τοῦ καὶ ἡ φυσιογνωμίαν τοῦ. Στὸ Τουρίνον εἶνε γνωστὸ ὅτι αὐτὸ τὸ σουδάριον ἀνεκαλύ-

Ἡ ἀποτύπωσις τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ τῶν ἐμπροσθεν ὅπως διατηρεῖται θαναμασίας ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Σουδαρίου τοῦ φυλασσομένου ἤδη εἰς τὴν καθεδρικὴν ἐκκλησίαν τοῦ Τουρίνου.

Ο Ίησους Χριστός όπως τον παρουσιάζουν εις τους πίνακας των οί Φλαμανδοί και Γερμανοί ζωγράφοι του 15ου αιώνος Κράναχ, Μασούς και Βάν ντε Βάιντεν.

φθιστά 1353 στην εκκλησία του Λιραι στην Καμπανία. Προσθέτουν ότι το έπληξαν εκεί και το αφιέρωσαν σταυροφόροι, ιερών λάφυρον των εσπερατειών των στους άγιους τόπους. Άλλά μιá σοβαρή ιστορική έρευνα του κ. Ζοζέφ ντε Τέιλ στα 1902 απέκάλυψε με ανακρίβειαν επιστημονική στην έταιρεία των αρχαιολόγων της Γαλλίας, ότι το Άγιο Σουδάριο του Τουρίνου, όπως εξηκριβώθη από παλιά χρονικά ευρίσκετο κατατεθειμένο το 1203 στην Άγία Μαρία των Βλαγγρινών της Κωνσταντινουπόλεως, ως δισώων την πραγματική φυσιογνωμία του Σωτήρος. Άπό τότε είχε γεννηθεί ζήτημα αν ήτο γνησία άποτύπωση της μορφής ή ήτο έργο τεχνητό.

Ένας από τους φράγκους κατακτητάς της Κωνσταντινουπόλεως έληξε το Σουδάριο από την εκκλησία των Βλαγγρινών και βρούσκουμε από έγγραφα κληρονομικά και άλλα ιστορικά δοκοιμένα ότι το ιερό αυτό χειμάλιο έπέρασε άργότερα ως ιδιοκτησία διαφόρων Φράγκων άρχόντων των Άθηνων, της Βοστανίας,

Θαυμασία κεφαλή του Χριστού νεκρού κατά γλυπτικόν έργο του ένδεκάτου αιώνος

Η άποτύπωση του σώματος του Ίησού Χριστού εκ των όπισθεν όπως διατηρείται επί του Άγιου Σουδαρίου.

Κερπίνης, της Ζακύνθου. Προόκειται περί άλλου σουδαρίου ή του ίδιου του Τουρίνου; Όπωςδήποτε εκείνη που το έπληξε μαζί της στη Γαλλία για να το εξασφαλίση μιá μεγάλη κυρία ή Μαγαρίττα ντε Σαρνύ, που κληρονομήσε από μιá πριγκίπισσα της Ιερουσαλήμ και των Έκτορα Λουσινιάν της Κύπρου, ευρίσκετο πού του 1353 στην Ελλάδα.

Άλλά το ένδιαφέρον για το Σουδάριο του Τουρίνου είνε αν είνε το πραγματικό σάβανο του Χριστού ή εικόνα ζωγράφου. Πολλοί μέχρι του τελευταίου αιώνος, όσοι δέν άρκοίνται στους ισχυρισμούς της παραδόσεως διά να πειθούν για την αλήθεια, έπίστευαν όπως και κάποιος πικαιός ζωγράφος του Βυζαντίου του 12ου αιώνος, ότι το αντίκειμενο αυτό είνε τεχνητό.

Και αυτό ήτο ή κυριαρχούσα γνώμη μέχρι της ανακαλύψεως της φωτογραφίας και των νεωτέρων προόδων της επιστήμης: αι ίδίως της χημείας.

Η επιστημονική εξέταση που έγινε επί του σουδαρίου του Τουρίνου στα τελευταία χρόνια έφθασε σε έκπληκτικά πράγματα συμπεράσματα.

Το σουδάριο του Τουρίνου είνε ένα ύφασμα τεσσάρων μέτρων και δέκα έκατοστών μήκους και πλάτους ένός μέτρου και σαράντα έκατοστών. Η πάχος του χρόνου το έχει κάπως αλλοιώσει, αλλά διακρίνονται

ζεϊτο περίτου Χριστού, ή περι άλλου, περί άσχητού που ο ένεταφιάσθη κατ' έντολήν του, όπως ο Χριστός. Άλλά με μιάν υπόθεσιν δέν καταρρίπτεται αι μιá άλλη που έχει τόσα ένδειξεις.

Παρετήρησαν άλλωστε επί των άποτυπωμάτων του σουδαρίου του Τουρίνου σημεια πληγών εις τα μέρη άκριβώς όπου κατá το Εύαγγέλιον είχε πληγωθή ο Χριστός.

Έτσι ή επιστήμη αντί να άρνηθή την αλήθεια ένός Ιησού θρούλλου, τούναντιόν τον ένισχύει διά των μέσων της και του κύρους της.

καλά άπάνω του δυό εικόνας ίδιου άνθρώπου, ή μιá από μπροστά και ή άλλη πίσω. Η άπόσταση μεταξύ των δυό εικόνων είνε τόση, δηλαδή ήθελε να είνε αν με το σεντόνι αυτό έδιπλώνετο ένας άνθρωπος, και όπεδιδοντο το κατá πρόσωπον μέρος και το όπισω.

Κατά την εποχή της ανακαλύψεως της φωτογραφίας όταν πρώτη φορά άνεκαλύφθη ή άρνητική εικόνα, οι έπιστήμονες παρετήρησαν ότι τα δυό άποτυπώματα του σουδαρίου του Τουρίνου είνε άρνητικά εικόνας, άπαράλλαχτα πως βγαίνουν στην πρώτη φωτογραφική πλάκα ή φυσιογνωμίες.

Αυτό έπροκάλεσε ζωική περιέργεια και από έρευνα σε έρευνα και μάλιστα στα τελευταία χρόνια με τη βοήθεια του ραδίου έπέισθησαν ότι δέν πρόκειται πλέον περι έργου ζωγραφικής αλλά περι άρνητικής άποδόσεως άπάνω σ' αυτό το πανί ένός πραγματικού ανθρώπινου σώματος. Έκλήθησαν ιατροί να εξέτάσουν την εικόνα φυσιολογικώς και έφθασαν και αυτοί εις το συμπέρασμα, ότι ανατομικώς είνε έντελώς άκριβές το σχήμα της εικόνας του σουδαρίου.

Έκαμαν τότε διάφορα πειράματα και άλειψαν πανιά με άρώματα και ούσιας, όπως έκείνα που αναφέρονται ότι άλειψαν το σώμα του Χριστού κατá την ένταφιάσι του, έτύλιξαν με αυτά ένα ανθρώπινο νεκρό τώμα και έβρησαν ότι γίνεται πράγματι άπόδοσις του σχήματος και της φυσιογνωμίας άρνητική.

Δέν μένει λοιπόν πλέον καμμία άμφιβολία, ότι πρόκειται περί γνησίας άποτυπώσεως ανθρώπινου σώματος. Το μόνον άνεξακρίβωτον είνε αν έπρό-

Τό πρόσωπον του Χριστού νεκρού όπως έχει άποτυπωθεί εις το Άγιον Σουδάριο, τό ευρισκόμενον εις το Τουρίνον, και τό όποϊον υποτίθεται ότι είνε το πραγματικόν σάβανον του μαρτυρήσαντος επί του σταυρού.